

תת"ע 9650/03/22 - מדינת ישראל נגד חסן אבו ג'בל

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

תת"ע 9650-03-22 מדינת ישראל נ' אבו ג'בל
תיק חיצוני: 10157494443

בפני	כבוד השופט אור לרנר
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשמים	חסן אבו ג'בל

החלטה

בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדרו של הנאשם.

הנאשם טוען כי לא זומן כדין למועד הדיון וכי הרשעתו בעבירה בה הוא כופר מהווה עיוות דין. כן טוען הנאשם לכשלים באישור המסירה שחזר בציון "לא נדרש" ואף טוען כי לא קיבל הודעה על פסק הדין. עוד טוען הנאשם לכרסום מהותי בחומר הראיות אך אינו מפרטם משום שהוא מעוניין להימנע מלחשוף את קו הגנתו, אך במקביל מפרט כשלים ראייתיים נטענים בדו"ח.

המאשימה מתנגדת לבקשה.

דין הבקשה להידחות.

עיון באישור המסירה הקיים בתיק מלמד כי הוא נשלח לכתובתו של הנאשם (והוא אינו טוען אחרת) ואף מצוין עליו מספר תעודת הזהות שלה. כן עולה כי הוא חזר בציון "לא נדרש" ועליו שמו של עובד הדואר, חתימתו ותאריך המסירה. די באמור על מנת למלא אחר חזקת המסירה ולא די בטענות הכלליות והבלתי מבוססות שטען הנאשם כי לא קיבל את ההזמנה לדיון. יפים לעניין דבריו של כב' הש' צלקובניק בעפ"ת 50287-05-22 סיביליה נ' מ"י (17.6.22):

"מאישור המסירה שהוצג, עולה כי ההזמנה לדין חזרה בציון "לא נדרש", והפרטים המצויינים באישור המסירה - תאריך ושם הדואר - גם אם מלוא הפרטים באישור לא מולאו, די היה בהם כדי לערוך בירור בדואר בקשר לנסיבות החזרת הדואר, ובירור זה לא נערך על ידי המערער".

כן ר' עפ"ת 25448-05-22 זיני נ' מדינת ישראל (14.6.22):

"אכן, כפי שטען הסגור, באישור המסירה שהוגש לתיק חסרים תאריך, פרטי פקיד המסירה וחתימתו, ואולם לטעמי לא די בכך כדי לסתור את חזקת המסירה, זאת הגם שלא נעלם מעיני כי ישנה פסיקה של בתי משפט אחרים, לרבות בתי משפט מחוזיים, הקובעת אחרת. בפסיקה רבה של בית המשפט העליון נקבע, כי אין בליקויים באישור המסירה כשלעצמם כדי לסתור את חזקת המסירה, וכי הנטל לסתור את חזקת המסירה מוטל על הנמען".

ואף רע"פ 5008/21 שמעון ביטון נ' מדינת ישראל (30.8.21):

"אמנם ישנה חשיבות רבה לציון פרטים מלאים באישור המסירה, אך על הטוען כי לא קיבל את ההודעה להסביר כיצד התיעוד החסר פגם ביכולתו להוכיח זאת, ולא להסתפק בטענה כללית, כנטען במקרה דנן (ראו רע"פ 5356/20 טחאן נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (12.8.2020))".

לאור האמור, אני קובע כי הנאשם לא הציג סיבה מוצדקת להיעדרותו מן הדיון.

הדברים האמורים נכונים, מכוח קל וחומר, באשר לאישור המסירה של גזר הדין שחזר בציון "נמסר לידי הנמען הרשום" ועל חתימתה הנחזית להיות חתימתו של הנאשם. הנאשם לא התייחס לאישור מסירה זה בכלל ועל אף שבא-כוחו צפה בהחלטת המורה לו לעשות כן ואין לו להלין אלא על עצמו.

מאחר וגזר הדין נמסר לכאורה בתאריך 30.5.22, הרי שהגשת הבקשה בחודש ינואר 23 לוקה בשיהוי ניכר וחורגת מלוח הזמנים הקבוע בחוק.

על פי הוראות החוק, ניתן להגיש בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר רק 30 ימים מיום שהומצא פסק הדין לנאשם (סעיף 130(ח) סיפא לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] התשמ"ב-1982), זאת לא עשה הנאשם ולפיכך אין לו להלין אלא על עצמו. ר' לעניין זה עפ"ת 50287-05-22 סיביליה נ' מ"י (17.6.22):

"עוד אוסיף כי בנסיבות אלה, כאשר המערער לא מסר עובדות כהווייתן לגבי המצאת פסק הדין, הרי שאין מקום להתערב גם בהחלטת בית משפט קמא לפיה הבקשה לביטול פסק הדין המתבססת על מועד אישור המסירה, הוגשה שלא בסד הזמנים על פי סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי, ויש לדחותה".

בחנתי אף את טענות הנאשם בעניין הכשלים הראייתיים, טענות שעיקרן מהימנות גרסת השוטר. טענות אלה יכול והיו בעלות משקל, לו היה מתנהל הליך הוכחות ומהימנות השוטר היתה עומדת למבחן בעת עדותו, אך אין די בהם כדי להחזיר את הגלגל לאחור. לשם ביטול הרשעת הנאשם דרושה מסה נכבדת של ראיות אשר מטילה צל כבד על הרשעתו. לא כך הדבר בעניינו. יפים לעניין דבריו של כב' הש' קוטון בעפ"ת 36978-04-18 הייתם סבית (31.5.18):

"קיים קושי רב בקבלת טענות עובדתיות אשר מטרתן להתעמת עם דברים ברורים שרשם השוטר בהודעה, בעוד הטענות הן טענות כבושות שעומדות בסתירה מוחלטת לאמור בהודעה על תשלום

**הקנס ובדברי המערער עצמו אשר בסמוך אליהם מתנוססת חתימת ידו.
צדק אפוא בית משפט קמא עת קבע שטענות המערער בתצהירו היו ראויות להישמע אילו היה
מתנהל משפט, היינו הליך הוכחות. אלא שהמערער בחר שלא להגיש בקשה להישפט במועד
ובחר לשלם את הקנס שהוטל עליו. רק לאחר יותר מחמישה חודשים מיום קבלת ההודעה
(12.9.17) חתם על התצהיר הנלווה לבקשה שהגיש לבית משפט קמא".**

לכך יש להוסיף כי הנאשם כלל לא צירף לבקשתו עותק מהדו"ח המקורי ולכן לא ניתן אף לבחון לגופן את טענותיו
בדבר כשלים ראייתיים. מי הטוען לכשלים ראייתיים עליו להוכיחם ולכן עליו החובה לצרף את המסמכים הרלבנטיים,
בבחינת "המוציא מחברו עליו הראיה".

מאחר ולא התרשמתי כי קיימת הצדקה להיעדרותו של הנאשם מן הדיון ו/או חשש לעיוות דין,

הבקשה נדחית ופסק הדין יעמוד על כנו.

זכות ערעור כחוק.

להודיע לצדדים.

ניתנה היום, י"ב אדר תשפ"ג, 05 מרץ 2023, בהעדר הצדדים.